

Posudek na bakalářskou práci Márie Stredánské

Xiao Hong a jej *Príbehy od rieky Hulan*

Práce zevrubně představuje posmrtně vydanou prózu *Hulanhe zhuan* (1942) čínské spisovatelky Xiao Hong (1911-1942). Dílo sestávající ze sedmi autobiograficky laděných próz studentka podrobuje analýze metodologicky založené na přístupech ke studiu povídkových cyklů, reprezentovaných pracemi: Forrest Ingram (1971), Maggie Dunn (1995) a Gerald Kennedy (1995).

Práce má vyváženou, až na výjimky dobře vystavěnou strukturu. Kompilační část (kap. 2) představuje spisovatelku a její dílo. Náčrt vývoje dobové čínské literatury (kap. 2.2) předkládá poměrně málo relevantních informací, za zdařilejší považuji pasáž mapující vliv, který měl na spisovatelčino dílo Lu Xun, „zakladatel“ moderní čínské literatury (kap. 2.3). Je ovšem otázkou, zda by tato podkapitola neměla následovat až za představením spisovatelčina literárního díla jako takového (kap. 2.4, 2.5). Analytická část (kap.3) se zaměřuje na tematickou a motivickou výstavbu zkoumaného díla. Jako klíčové konstituenty významotvorné výstavby *Hulanhe zhuan* studentka postupně analyzuje prostředí, postavy, motivy domova a smrti a emocionální ladění. Práci uzavírá přehledné shrnutí hlavních poznatků (kap.4), seznam pramenů a literatury a příloha rekapitulující obsah jednotlivých částí zkoumané prózy.

Silnou stránkou práce je metodologicky poučený přístup ke studiu žánrově obtížně zařaditelného díla. Autorce práce lze vytknout to, že se nepokouší souhrnně představit uplatňované metodologické přístupy. Takové shrnutí by mohlo přispět ke zkvalitnění některých pasáží analytické části, místy negativně poznamenaných jistou stereotypností argumentace.

S většinou nálezů, které práce předkládá, lze souhlasit. V některých případech však kvalitu práce snižuje přítomnost nedostatečně, či ne zcela jasně vyargumentovaných nálezů. Jako klíčový dynamický motiv by si např. důkladnější představení zasloužil motiv zahrady. Z naratologických konceptů, s nimiž studentka pracuje, postrádám jasnější definici „nespolehlivé vypravěčky“. Za ne zcela jasný považuji výklad v pasáži věnované „kolektivnímu hrdinovi“ v souvislosti s „odmítáním jednostranného vnímání příběhu“ (kap. 3.2.2).

Práce vykazuje dobrou úroveň jazykovou a stylistickou. Většina přeložených pasáží, slouží jako vhodné doplnění výkladu, pouze místy zaznamenávám posuny významu či zavádějící překlad, viz např.: 是不是我将来一个人也可以走的很远? (35), 外边的事情 (39), 祖父就把锄头杆拔下来, 让我单拿着那个锄头的“头”来铲 (42), 我这碾磨房 (45), 也许还是年年仍旧 (50), 连个打灵头幡的人也没有 (5). Nikoli nedůležitou otázkou je interpretace samotného názvu *Hulanhe zhuan*, práce však možné konotace výrazu 传 nezvažuje.

Navzdory uvedeným výhradám posuzovaná práce jednoznačně splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci.

Navrhuji hodnocení známkou „velmi dobře“.

Dušan Andrš (vedoucí práce)

11. 6. 2019